

Blog 107: Glitterschandalen & Marteloren

Ik kan hier heel, heel, heeeel veel filmpjes en foto's bij toevoegen. Doe ik niet. Ik wil namelijk meer fans en niet minder. Had ik al verteld dat de TroelieWoelies fantastisch irritant waren op vakantie? Dat was fout. Ze zijn het nog steeds. Maar nu met buurman en buurman smaak. Zeg maar zo'n gore, net niet vloeibare glitterdrek maar dan bruin. Het lijkt wat op die potjes slijm waar je vinger in kan drukken en dan komt je vinger er weer schoon uit, normaal gesproken. Deze blijft net zo'n laagje plakken tussen je nagelriemen. Van die smurrie gemaakt om jou te vernietigen, maar wel langzaam.

In een ver verleden heb ik zeker wel eens verteld hoeveel kabaal meisjes kunnen maken. Zo pal voor wij op vakantie gingen, gingen de dames he le maal los. Zo los dat er een landelijke Vodafone storing ontstond. De geluidsgolven waren zo krachtig dat de satelliet wat sneller draaide en nu is het WiFi-sigitaal nog steeds ergens in Japan. Dat natuurgeweld gaat gepaard met dansjes, giecheltjes, lachjes, glitterbubbels, zuurstokken en witte druiven want die had Rohan nog staan. Dansjes kun je ook niet noemen, het is meer ijsjes stampen precies buiten de maat wat opzich ook wel weer knap is. Voeg daar een soort gezang aan toe en de blaren springen in je oren. Er lag een kat in de voortuin en op de een of andere manier heb ik hem sindsdien niet meer gezien. Die hangt waarschijnlijk nog met zn nagels in Mars.

Naast al dat gedoe hebben we nog een creatuur rondhobbelen wat 3500 woorden per uur klept. Da's veel. Waar het over gaat, waar het heen gaat, wat ze bedoeld, Joost mag het weten. En als Joost het weet, slaapt Joost nooit meer. Want deze ding kletst al haar gedachtes, echt allemaal. Ze denkt veel, blijkt uit de woorden die eruit klapt per minuut. Haar hersenpan lijkt ook wel een beetje op zo'n grijpmachine automaat met eendjes, van die altijd-prijs-automaten. Alleen zit er een storing in die grijper. Daarnaast verschuift die bak eendjes non-stop waardoor je dus nooit dat ene eendje krijgt wat je wilt. Het gevolg hiervan is dus een soort Willie Wartaal mash-up maar dan fast-forward want ze praat soms sneller dan haar gezicht aankan. Je hoort geluid, je ziet haar armen zwiepen en haar gezicht start een geheel eigen leven, behalve haar tong, die hangt er maar

wat bij. Dus met getrokken paraplu ga je de strijd aan in een woeste poging te ontdekken wat ze nou precies wilt.

Terwijl blijf ik vliegen dood meppen want die rotbeesten verdienen een leven in de hel en net wanneer je een vlieg dood slaat hoor je Hira zeggen; papa heb je een vlieg dood geslagen? Nee een duif. OOOHHHH PAPA HEEFT EEN DUIF DOODGESLAGEN EN WE GAAN BBQ-en dus als je mij slaat geeft dat niks want dan ben ik alsnog blij, wat eten we vandaag? Ik hou van jou lief hazelnootje!

Vlug zwem ik weg van de drek wat weer nadert voordat ik langzaam wordt verpulvert in de zoete, glitterige, bellenblazende bubbeldrijfzand voor kattenjank. Ik ben toe aan vakantie, maar wat vaststaat is dat wanneer ze straks weer bij hun moeder zijn, het verrekte stil is in huis. Zul je net zien, sta ik midden in de woonkamer te blèren in de stofzuigerstang dat pindakaas gemaakt is van vlinders met bijbehorende danspasjes. Maar wel precies buiten de maat.